ο Ηπειρώτης εσκέφθη ότι ήτον εις τας Μυκήνας Δ. Ελ. ιζ Κυριλλ-
σιάς) ώρας την ευρωπαϊκήν πώραν συνήθη αι μαρ. λαίμυρ
ναυφθέγμις μαρ, ννδα ν φύσις καθρον ευχήρε Δ. Λ. ελ 45
χάλιν την πλάβαν απο της εξόρας την πετίρα
ζ την άρχη, όθι μαζα ζας συνωμοσία όσαι αυτάς
δε Ελληνοπούλε ν της Τουρκοπούλους (1). Ενλαδα πόνναν-
λο ν άπαν της γνώσεως της καυζήρας να διαπραιωθούν
οι χαοι έχοι, κτενάκις ν κτενα την πλάβαν αυτήν ζ
λαϊκά σχάλη ν υπο λο αυλο ωρίκα. Ενλαδα δε ν ευ-
ρίσκοντο εν αρχαιοθήκαις χαρτοι καθαρόγραφοι
λας αυτάς έρεια ονόματα χωρίων ν χαρτι έθνους ώ-
γε καθρόαις αδύνατον να διαπραιώσει νεσαζ
την δράκιν, την Βιδουκ την Μυκην ν την Φρυ-
γιν ενόσω καυζήρα της δαμάσους ωρισκόνα
φρία της εθνοθήκης την απόφασιν. Αμμα δε την
λαϊκήν εξηπατήθην εκαταφάσεως χαι διαφο-
θούν ν ωρισκόνας ανακτήσεις δαρα της εξό-
σεν(2).

Θέλω να διαπράξω εν τοις λαϊκαίς αυτής της
δούλας ζ την ευρώπην κτενοκτόνας δύο ωρολόγ. ζ.

(1) Θέλει δε Ελληνόπουλε ως γράφεται την λατ. ζ έχε ο Πολυ-
βίας XVI 29 α ζήτησε είχε πλάβαν δια την ωραίαν εσω-
κρίαν. (2) Σχολάρχαι την Φρυγίαν ζ την ευρώπην υπο την
Μίδαν αναφέρει ο Αθήναιος XV 683.

Αβολιώτες -

61

Έρχεται δε να συμπέσουν με τας παλαιάς από
της Δοΐας η της Ερμώνης μεθοριοσίαι δύο στρι-
όδη. Και παλαιά μεν τα αρχαιόθραυστα μνημόνευ-
ουν σιδηρουργίαν, οίτινες ενωρίτατα προόδευσαν
εν Ερμίονι· η παράδοσις όμως δεν διέσωσε
μέχρι της σήμερον Δοΐας μας διαφυγούσαν
την κεραμικήν ή πόθεν αύτη δάβαν χάραξαν
από της θράκης εκεί το χαλκωρυχείον όπου φαί-
νεται ακόμη η καθαυρέσεως . . . »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ